

увесь процес розрахунку та вносити корективи; або автоматично - шляхом натискання кнопки керування «Розрахунок». Наприкінці розрахунку з'являється інформаційне вікно «Розрахунок виконаний», це є сигналом закінчення розрахунку. Для виконання нового розрахунку, необхідно повернутися в робоче вікно «Крок 1», натиснувши кнопку керування «Вих. дані», та ввести нові вихідні дані;

- процедура збереження рисунків, графіків і таблиць.

Тривалість відеоуроку в автоматичному режимі складає сім хвилин. При аудиторному використанні відеоролика викладач може його прокоментувати.

В.Ю.Стеценко, канд. юридичних наук,
vusteshenko@bk.ru

Українська академія бізнесу та підприємництва, м. Київ

МЕДИЧНЕ ПРАВО ЯК НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА – ОДИН ІЗ НАПРЯМІВ МОДЕРНІЗАЦІЇ ВИЩОЇ ОСВІТИ

На сьогодні, у всіх сферах життєдіяльності людини все частіше виникає необхідність у використанні вузькоспеціалізованих знань. Не є виключенням в даній області і юридична наука, і, зокрема, правова сторона медичної діяльності. Потреба в юристах, які спеціалізуються в питаннях правової регламентації медичної діяльності, постійно зростає. Це обумовлено, перш за все, зростанням кількості цивільних позовів пацієнтів та їх родичів (представників) до лікарів та медичних установ, по-друге, збільшенням зацікавленості медичних установ в кваліфікованих фахівцях відповідного профілю для захисту їх інтересів в судах та інших державних органах.

Таким чином, одним з ключових питань в цьому напрямі є введення в педагогічний процес юридичних вузів окремої дисципліни - медичного права. Метою такого кроку якого є надання майбутнім фахівцям необхідного рівня правових і медичних знань, які дозволили б адекватно оцінювати правовідносини (між пацієнтами і їх родичами, представниками, медичним персоналом, закладом системи охорони здоров'я, страховими організаціями і державою), що виникають у процесі здійсненні медичними працівниками своїх професійної обов'язків.

Розглядаючи медичне право як навчальну дисципліну, необхідно відзначити важливість внутрішньої побудови медичного права з позицій освітнього процесу. За цим критерієм система медичного права повинна включати загальну і особливу частини. Загальна частина пе-

редбачає викладення питань, що мають значення для всіх інститутів і підгалузей медичного права. Зокрема, йдеться про:

- предмет, метод та систему медичного права України;
- організацію охорони здоров'я населення України;
- права людини в області охорони здоров'я, права пацієнтів та основні способи їх захисту ;
- інформовану добровільну згоду на медичне втручання тощо.

У свою чергу, особлива частина медичного права включає низку інститутів, кожен з яких присвячений регулюванню певного різновиду суспільних відносин. До таких відносяться:

- правове забезпечення медичної діяльності у сфері планування сім'ї і регулюванню репродуктивної функції людини;
- правова регламентація медичних експертиз;
- правове регулювання трансплантації органів і тканин людини;
- юридичні аспекти надання психіатричної допомоги;
- дефекти надання медичної допомоги: юридична кваліфікація тощо.

Таким чином, як видається, введення самостійної навчальної дисципліни під назвою „Медичне право України” для студентів юридичних вищих навчальних закладів є своєчасним. Приєднання України до Болонського процесу обумовлює необхідність відповідної модернізації вищої освіти з метою підвищення якості навчання.

В.І.Кочубей,

Сумський державний педагогічний університет ім. А.С.Макаренка

БОЛОНСЬКА МОДЕЛЬ І ТРАДИЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ ОСВІТИ

«Болонський процес» отримав свою назву після підписання міністрами 29 європейських країн 19 червня 1999 р. Болонської декларації про створення єдиного європейського простору вищої освіти. Україна, приєднавшись у 2005 р. до цього процесу, стала на шлях зближення позицій європейських країн не тільки в галузі освіти, а й культури в цілому.

Починаючи з 2004 року Україна активно запроваджує її положення у реформуванні вищої освіти. Це стосується в першу чергу введення двохступеневої освіти (бакалавр + магістр), кредитно-модульної системи навчання та кредитної системи оцінювання обсягу знань, модернізації фінансування освітньої галузі, державної підтримки якості освіти, посилення вимог до ліцензування ВНЗ та забезпечення якісної